

Nu står den där, murad och nitad
med bultar i balkarnas flänsar,
en väldig kolteckning, ritad
på rynder som inget begränsar.

De vita strömolnen länsar
förbi för den fuktiga västan,
men bygget räcker dem nästan
längst upp med ett pekande finger.

Och tegelbärarna springer
högt uppe på sviktande plankor.
Men vi står här nere och bligar
mot deras luftiga stigar

och vagnar betänksamt som ankor
och vet, att bygget av betong
och järn
ska krympa ihop till en hyreskasärn.

Men om de blott släpar och sliter för födan
och om de blott skapar hyresbaracker -
den skapande mödan
är dock lika helig och gripande vacker.

(Ur Bygget av Sten Selander)